

Sygn. akt IV Ca 541/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w S. Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Mariusz Struski

Sędziowie SO: Wanda Dumanowska, Jolanta Deniziuk (spr.)

Protokolant: sek. sąd Urszula Klimaszewska

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2016 roku w S.

na rozprawie

sprawy z wniosku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.

z udziałem E. L. i J. L. (1)

o stwierdzenie zasiedzenia służebności

na skutek apelacji wnioskodawcy od postanowienie Sądu Rejonowego wS. z dnia 30 czerwca 2016r., sygn. akt IX Ns 16/16

postanawia:

- zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 2 (drugim) i stwierdzić, iż wnioskodawca (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. nabyła z dniem 5 grudnia 2004r. przez zasiedzenie służebność gruntową o treści służebności przesyłu obciążającą nieruchomości położone w D. Gmina D. , stanowiące działkę nr (...) dla której Sąd Rejonowy w S. prowadzi księgę wieczystą KW (...) oraz działkę nr (...) dla której Sąd Rejonowy w S.prowadzi księgę wieczystą Kw (...) polegającą na prawie korzystania z wyżej wskazanych nieruchomości obciążonych poprzez utrzymanie, eksploatawanie, konserwację i naprawę urządzeń napowietrznej linii niskiego napięcia 0,4V w przebiegu wskazanym na 37 akt sprawy ,
- oddalić apelację w pozostałym zakresie,
- ustalić, iż każdy z uczestników postępowanie ponosi koszty postępowania apelacyjnego we własnym zakresie.

IV Ca 541/16

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wniosła o stwierdzenie , że nabyła przez zasiedzenie :

- służebność gruntową o treści służebności przesyłu obciążającą nieruchomość gruntową położoną w miejscowości D., gmina D., stanowiącą działkę ewidencyjną nr (...), dla której Sąd Rejonowy w S. prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...) (zwanej dalej nieruchomości obciążoną), polegającą na prawie korzystania z nieruchomości obciążonej poprzez utrzymanie, eksploatawanie, konserwowanie i naprawianie urządzeń napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia 15 kV oraz napowietrznej i kablowej linii niskiego napięcia 0,4 kV z dniem :

- 13 marca 2004r. w stosunku do napowietrznych linii średniego i niskiego napięcia ;

- 1 stycznia 2007r. w stosunku do kablowej linii niskiego;

2. służebność gruntową o treści służebności przesyłu obciążającą nieruchomość gruntową położoną w miejscowości D., gmina D., stanowiącą działkę ewidencyjną nr (...), dla której Sąd Rejonowy w S. prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...) (zwanej dalej nieruchomości obciążoną), polegającą na prawie korzystania z nieruchomości obciążonej poprzez utrzymanie, eksploatawanie, konserwowanie i naprawianie urządzeń napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia 15 kV oraz napowietrznej i kablowej linii niskiego napięcia 0,4 kV z dniem :

- 13 marca 2004r. w stosunku do napowietrznych linii średniego i niskiego napięcia ;

- 1 stycznia 2007r. w stosunku do kablowej linii niskiego .

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że działka nr (...) stanowi własność J. L. (1) zaś działka nr (...) to własność małżonków E. i J. L. (1). Na w/w nieruchomości znajdują się elementy infrastruktury napowietrznej średniego napięcia 15 kV oraz napowietrznej i kablowej linii niskiego napięcia 0,4kV. Odgałęzienie linii średniego napięcia zostało wybudowane w 1984r. w związku z kolizją z nowopowstałym osiedlem domków jednorodzinnych. Linia napowietrzna niskiego napięcia została wybudowana dla potrzeb zasilania tego osiedla. Linia kablowa została wybudowana w 1986r. i stanowi przyłącze do budynków znajdujących się na w/w działkach. Wnioskodawca nieprzerwanie korzysta ze wskazanych urządzeń przesyłowych od momentu ich posadowienia. (...) SA jest następcą prawnym Zakładów (...) w S., Zakładu (...) SA, (...) SA. Do czasu własnego posiadania dolicza, zgodnie z art.176 kc, okres posiadania swoich poprzedników prawnych. Jego zdaniem w niniejszej sprawie ma zastosowanie reguła prawna wyrażona w art.7 kc tj. domniemanie dobrej wiar. Jego dobra wiara jako posiadacza służebności wynika z przekonania o służącym mu prawie do korzystania z przedmiotowych urządzeń. Przekonanie to miało podstawę w obowiązujących wówczas przepisach tj. w ustawie z dnia 28.06.1950r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli, która została uchylona przez art.71 pkt1 ustawy z 5.12.1997r. – prawo energetyczne oraz dekrete z dnia 30.06.1951r. o obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne i uzyskanych decyzjach administracyjnych. Przepisy w/w aktów prawnych stanowiły o prawie osób reprezentujących przedsiębiorstwo energetyczne do wstępu, zaś obowiązku właścicieli i posiadaczy do umożliwienia tego wstępu i wykonania czynności na posesjach i w budynkach, dokonywania tam oględzin i pomiarów oraz wykonywania robót i zakładania urządzeń, jakich będzie wymagać powszechna elektryfikacja.

Uczestnicy J. L. (1) i E. L. wnieśli o oddalenie wniosku w całości. Zakwestionowali moc dowodową dokumentów przedłożonych przez wnioskodawcę, okoliczność nieprzerwanego korzystania z owych linii od dat wskazanych we wniosku. Ich zdaniem data początkowa posiadania owych urządzeń przez wnioskodawcę to co najwyżej 1993r. albowiem nie można doliczyć do okresu zasiedzenia posiadania wykonywanego przez Skarb Państwa. Wnioskodawcy należy przypisać złą wiarę albowiem posiadacz służebności nie włada nieruchomością jak właściciel lecz w zakresie prawa służebności. Poza wykazaniem następstwa prawnego wnioskodawca nie wykazał przeniesienia posiadania.

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2016r. Sąd Rejonowy w części uwzględnił wniosek i stwierdził, iż w dniu 5 grudnia 2004r. wnioskodawca nabył przez zasiedzenie służebność gruntową o treści służebności przesyłu obciążającą nieruchomość gruntową położoną w miejscowości D., gmina D., stanowiącą działkę ewidencyjną nr (...), dla której Sąd Rejonowy w S. prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...), dla której Sąd Rejonowy w S. prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...)// (...) polegającą na prawie korzystania z nieruchomości obciążonych poprzez utrzymanie, eksploatawanie, konserwowanie i naprawianie urządzeń napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia 15 kV, oddając wniosek w pozostałej części. O koszykach orzekł na podstawie rat 520`§1 kpc.

Uczynił to w oparciu o następujące ustania faktyczne i rozważania prawne.

Małżonkowie E. i J. L. (2) są właścicielami działki gruntu oznaczonej numerem (...), o powierzchni 479 mkw, położonej w D., dla której to Sąd Rejonowy w S. prowadzi księgę wieczystą nr (...). Przedmiotową nieruchomość nabyli w dniu

5.12.1984r. od Skarbu Państwa jako działkę budowlaną z zobowiązaniem do rozpoczęcia budowy domu mieszkalnego w ciągu 3 lat od daty sporządzenia aktu notarialnego . J. L. (1) od dnia 22.05.2003r. jest właścicielem działki nr (...). Działka ta w okresie 18.12.1986r. – 21.05.2003r. była własnością matki uczestnika Z. L., która kupiła ją od małżonków W. i K. W. . Przedmiotowa działka do dnia 5.12.1984r. , kiedy to została sprzedana małżonkom W. , była własnością Skarbu Państwa . Na działkach nr (...) znajdują się elementy infrastruktury elektroenergetycznej stanowiącej własność wnioskodawcy w postaci linii napowietrznej średniego napięcia 15 kV oraz linii napowietrznej i kablowej niskiego napięcia 0,4kV. Odgałęzienie linii średniego napięcia zostało wybudowane w 1984r. dla potrzeb zasilania w energię elektryczną osiedla domków jednorodzinnych mającego powstać w D..

W dniu 12.03.1984r. przeprowadzono komisyjny odbiór linii napowietrznej 15 kV. W dniu 30.03.1984r. dokonano ostatecznego odbioru technicznego linii 15 kV i stacji (...)(...) i opisany obiekt przekazano Zakładowi (...) jako środek trwały .

Zarządzeniem nr (...)Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia (...) z dnia 12.08.1975r. z dniem 1.01.1976r. utworzono min. Zakłady (...), w tym Zakład (...) z siedzibą w S. . Zarządzeniem nr (...) Naczelnego Dyrektora Zakładów (...) w B. z dnia 10.05.1978r. utworzono w Zakładach (...) w B. zakład działający wg zasad wewnętrznego pełnego rozrachunku gospodarczego pod nazwą Zakład (...) w S. . Prezes Rady Ministrów zarządzeniem nr 57 z dnia 30.12.1988r. w sprawie podziału niektórych przedsiębiorstw zgrupowanych we Wspólnocie (...) i (...) Brunatnego z dniem 31.12.1988r. podzielił Północny O. Energetyczny w B. . W wyniku tego podziału powstało min. przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) z/s w S. . Minister Przemysłu i Handlu zarządzeniem z 9.07.1993r. nr 205/O./(...) podzielił przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) w S. w celu wniesienia przez Skarb Państwa zorganizowanej części mienia tego przedsiębiorstwa do spółki akcyjnej (...) SA w W. . Tym samym zarządzeniem przekształcono jednocześnie w/w przedsiębiorstwo państwowe w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa pod nazwą Zakład (...) Spółka Akcyjna w S. . (...) SA w S. wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki Zakładu (...) w S. z wyłączeniem praw i obowiązków przejętych przez (...) SA w W. . Z Zakładu (...) przekazano (...) SA stację Ź. , linię 400kV Ź.-D. o długości 88,98km i linię 220kV Ź.-G. o długości 128,15km. Aktem notarialnym z dnia 12.07.1993r. przekształcono przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) w S. w (...) Spółkę Akcyjną Skarbu Państwa . Wojewoda S. decyzją z dnia 22.04.1994r. stwierdził , że Zakład (...) w S. stał się z mocy prawa z dniem 5.12.1990r. użytkownikiem wieczystym gruntu położonego w obrębie S. -(...)(działka nr (...) o powierzchni (...)) oraz właścicielem znajdujących się na wymienionym gruncie budynków i urządzeń . (...) Spółka Akcyjna w G. (wcześniej działająca pod firmą : (...) Spółka Akcyjna , (...) Spółka Akcyjna) powstała 26.11.2004r. w wyniku połączenia ośmiu spółek w trybie określonym w art.492§1 ksh poprzez przeniesienie całego majątku tych spółek , w tym i Zakładu (...) SA z/s w S. .

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał wniosek o stwierdzenia zasiedzenia służebności gruntowej o cechach służebności przesyłu w części za uzasadniony w części droczący linii średniego napięcia 15 kV.

Wprawdzie ograniczone prawo rzeczowe służebności przesyłu zostało wprowadzone do kodeksu cywilnego dopiero w 2008r. tym nie mniej ugruntowane jest stanowisko doktryny, które w pełni podziela Sąd Rejonowy, dopuszczające nabycie w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego przed ustawowym uregulowaniem służebności przesyłu. Podobnie Sąd I instancji całkowicie akceptuje i traktuje jako własne stanowisko Sądu Najwyższego, że nie ma żadnych podstaw do przyjęcia, że posiadanie służebności przesyłowej przez przedsiębiorstwo państwowe przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej kodeks cywilny z 1989r. nie było posiadaniem w rozumieniu art.352§1 k.c. i nie mogło prowadzić do zasiedzenia . Osoba prawna , która przed dniem 1.02.1989r. mając status państwowej osoby prawnej nie mogła nabyć (także w drodze zasiedzenia) własności nieruchomości, może do okresu samoistnego posiadania wykonywanego po dniu 1.02.1989r. zaliczyć okres posiadania Skarbu Państwa sprzed tej daty, jeżeli nastąpiło przeniesienie posiadania . Odnosząc powyższe rozważania do przedmiotowego stanu fakcyjnego Sąd Rejonowy uznał, iż bieg terminu zasiedzenia służebności wskazanej we wniosku w zakresie linii średniego napięcia 15 kV rozpoczął się dopiero w dniu 5.12.1984r. , kiedy to małżonkowie E. i J. L. (2) nabyli od Skarbu Państwa działkę nr (...) zaś działkę nr (...) , także od Skarbu Państwa , kupili małżonkowie W.. Wcześniej bowiem zarówno posiadaczem służebności jak i jej właścicielem był Skarb Państwa i nie mogło w ogóle w tym czasie dojść do zasiedzenia służebności gruntowej przesyłu. Nie było

też możliwe skrócenie terminu posiadania wymaganego do zasiedzenia służebności na podstawie art. 10 ustawy z 1990r. o zmianie ustawy – kodeks cywilny w związku z art.292 zd.2 k.c. o okres korzystania z urządzeń infrastruktury elektroenergetycznej przez przedsiębiorstwo państwowe w czasie, gdy nieruchomości, na której znajdowały się te urządzenia była przedmiotem własności państwowej. następnie Sąd stwierdził, iż zgodnie z art.176 k.c. – zarówno stosowanym w związku z art.172 k.c., jak i w związku z art.292 k.c. – posiadacz na potrzeby zasiedzenia do czasu swego posiadania może doliczyć czas posiadania poprzednika tylko o tyle, o ile do przeniesienia posiadania lub dziedziczenia doszło podczas biegu zasiedzenia, co oczywiście wyklucza doliczenie przez obecnego posiadacza czasu posiadania poprzednika, który był posiadaczem uprawnionym.

Z wyżej ustalonego stanu faktycznego wynika, że z przedmiotowej linii przesyłowej średniego napięcia 15 kV, a więc i z działek nr (...), w zakresie odpowiadającym służebności przesyłu nieprzerwanie korzystali po dniu 15.12.1984r. Skarb Państwa – przedsiębiorstwo państwowe Zakłady (...) w B. a później przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) w S., następnie Zakład (...) SA w S., a od dnia 26.11.2004r. i nadal korzysta spółka (...) SA w G.. Wnioskodawca, zgodnie z dyspozycją art.176§1 k.c., mógł do czasu, przez który sam posiada, doliczyć czas posiadania wszystkich swoich poprzedników albowiem podczas biegu zasiedzenia nastąpiło przeniesienie posiadania, co zostało przez wnioskodawcę wykazane stosownymi dokumentami. Odnosząc się do kwestii dobrej lub też złej wiary pierwszego posiadacza linii 15 kV należy to zdaniem Sądu przyjąć należy, zgodnie z domniemaniem wynikającym z art.7 k.c., że działał on w dobrej wierze.

Oddalając zaś w punkcie wniosek Sąd stwierdził, iż wnioskodawca poza twierdzeniem zawartym w uzasadnieniu wniosku, że linia napowietrzna 0,4 kV została wybudowana dla zasilania osiedla, zaś linia kablowa niskiego napięcia stanowi przyłączy do budynków znajdujących się na przedmiotowych działkach i została wybudowana w 1986r., nie przedłożył jakichkolwiek dokumentów dotyczących budowy i oddania do eksploatacji tych linii. Brak informacji o dacie oddania do użytkowania i rozpoczęcia eksploatacji linii niskiego napięcia uniemożliwia ustalenie początku biegu terminu zasiedzenia oraz przymiotu dobrej lub złej wiary posiadacza.. Istotnym jest bowiem to, kto był właścicielem działek nr (...) w dacie posadowienia urządzeń linii napowietrznej i kablowej 0,4 kV i czy przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) w S. posiadało jakikolwiek tytuł prawny do władania nimi.

Apelację od punktu drugiego postanowienia w części w jakiej doszło do nie uwzględnienia wniosku o ustanowieniu służebności wywiódł wnioskodawca.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego w postaci:

- art. 316§1 kpc w zw. z art. 232 i 233§1 oraz art. 13§2 kpc poprzez niewyjaśnienie przez Sąd wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy mających znaczenie dla ustalania prawa w zakresie korzystania z linii napowietrznej i kablowej niskiego napięcia 0,4kV oraz brak podjęcia przez Sąd czynności z urzędu mających na celu ustalenie czasokresu istnienia wyżej wymienionych urządzeń,

- art. 233§1 kpc w zw. z art. 13§2 kpc poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodnego oraz nieprzeprowadzenia przez Sąd dowodu z przesłuchania świadka Ł. R. na okoliczność potwierdzającą stwierdzenie zasiedzenia linii niskiego napięcia.

W tych okolicznościach apelujący wniósł o zmianę rozstrzygnięcia i uwzględnienie wniosku także co do zasiedzenia służebności w zakresie linii niskiego napięcia, ewentualnie uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazaniu sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, oraz o zasądzenie na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zaważył co następuje.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że bacząc na treść art. 382 kpc, sąd apelacyjny ma nie tylko uprawnienie, ale wręcz obowiązek rozważenia na nowo całego zebranego w sprawie materiału oraz dokonania jego własnej, samodzielnej i swobodnej oceny, w tym oceny zgromadzonych dowodów. Sąd II instancji nie ogranicza się zatem

tylko do kontroli Sądu I instancji, lecz bada ponownie całą sprawę, a rozważając wyniki postępowania przed Sądem I instancji, władny jest ocenić je samoistnie. Postępowanie apelacyjne jest przedłużeniem procesu przeprowadzonego przez pierwszą instancję, co oznacza, że nie toczy się on na nowo.

Kwestią sporną na kanwie okoliczności faktycznych rozpoznawanej sprawy pozostało, wobec przeniesienia jej na etap postępowania apelacyjnego, czy wnioskodawca zdołał wykazać, że doszło do zasiedzenia także i linii niskiego napięcia kV 04 w jej przebiegu napowietrzny i podziemny.

Zdaniem Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala w części na uwzględnienie apelacji tj. w zakresie w jakim wnioskodawca domagał się stwierdzenia zasiedzenia służebności gruntowej o cechach służebności przesyłu także i w stosunku do napowietrzanej linii niskiego napięcia. Zaoferowany w tym zakresie materiał dowodowy przez wnioskodawcę, częściowo uzupełniony na etapie postępowania apelacyjnego zeznaniami uczestników postępowania, pozwala przyjąć, iż powstanie napowietrznej linii niskiego napięcia wiązać należy z nowym przebiegiem linii średniego napięcia, a co do której wnioskodawca zdołał wykazać przesłanki do zasiedzenia służebności. Brak zaś apelacji w tym zakresie wywiezionej przez uczestników pozwala także na przyjęcie, że poczynione w tym zakresie ustalenia zostały także i przez nich zaakceptowane. Wbrew twierdzeniom Sądu, o tożsamym okresie powstania obu linii nie świadczy jedynie treść wniosku, ale znajduje tożsamość okresu ich powstania potwierdzenie w zeznaniach świadka Ł. R., który wyjaśnił, iż właśnie w celu doprowadzenia energii eklektycznej już do poszczególnych działek wymagało to zbudowania także i linii niskiego. Bieg tej linii rozpoczyna się od skrzynki transformatorowej stanowiącej zaś integralną część linii średniego napięcia, a co do której Sąd dysponował dokumentami jej powstania. Także o istnieniu w tym samym okresie linii napiętrzanej niskiego napięcia nie zaprzeczyli ostatecznie także i uczestnicy sluchani w charterze strony w postępowaniu apelacyjnym. Potwierdzili, iż budowę na osiedlu domków jednorodzinnych ich sąsiedzi rozpoczęli już w 1985r. i na potrzeby budowy dysponowali energią elektryczną. Koresponduje to także z treścią decyzji z dnia 29.08.1983r. o uzbrojeniu osiedla domków jednorodzinnych w konieczną infrastrukturę. W pojęciu tym mieści się niewątpliwie także i dostarczenie już na etapie budowy energii eklektycznej niskiego napięcia. I oceny tej nie zmienia protokół uzgodnień z dnia 1 czerwca 1982, które w swej treści dowoduje się jedynie do linii średniego napięcia. Z poczynionych bowiem dalszych ustaleń wynikało, iż przed wytyczeniem i uzbrojeniem działek niezbędne było wcześniejsze przesunięcie przebiegu linii średniego napięcia.

W tym stanie faktycznym, Sąd Okręgowy oceniając ponownie zebrany w sprawie materiał dowodowy, uzupełniony zeznaniami uczestników jako stron postępowania, przyjmując tożsamy okres powstania obu linii tj.; średniego napięcia oraz napowietrznej linii niskiego napięcia, dokonał odmiennej niż to uczynił Sąd Rejonowy oceny zaoferowanego przez wnioskodawcę materiału dowodowego, uznając za uzasadnione także żądanie wnioskodawcy ustanowienia służebności gruntowej o cechach służebności przesyłu w odniesieniu do napowietrznej linii niskiego napięcia. W tym miejscu jedynie wskazać należy na niezasadny zarzut wnioskodawcy dotyczący przeprowadzenia przez Sąd Rejonowy dowodu z zeznań świadka Ł. R. jedynie w ograniczonym zakresie. Uważana lektura jego zeznań wskazuje, iż przedmiotem jego zeznań były wszystkie linie objęte wnioskiem. Inną zaś kwestią był zakres oparcia się Sądu na tych zeznaniach.

Uwzględniając w tej części apelację i stwierdzając zasiedzenie służebności także i w stosunku do linii napowietrzanej niskiego napięcia, Sąd Okręgowy w zakresie spełnienia przesłanek do stwierdzenia zasiedzenia w pełni zaaprobował poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia i rozważania prawne co do posiadania służebności, istnienia po stronie poprzednika prawnego dobrej wiary, co skutkowało przyjęciem określonego terminu posiadania zmierzającego do zasiedzenia służebności czy wykazania następstwa prawnego wnioskodawcy. Przyjęcie daty rozpoczęcia biegu zasiedzenia tożsamej z datą przyjętą przez Sąd Rejonowy dla linii średniego napięcia legło u podstaw zmiany w tej części zaskarżonego postanowienia oddalającego wniosek.

Natomiast nie zasługuje na względną apelacja w pozostałej części. I nie zmienia tej oceny zarzut apelującego, iż Sąd winien podjąć działania z urzędu w celu ustalania daty początkowej biegu zasiedzenia. Działania z urzędu, nawet w sprawach nieprocesowych, w których sąd dokonuje także samodzielnie niezbędnych ustaleń, nie polega na podjęciu wszelkich działań za stronę. Rację ma Sąd Rejonowy, że żaden z zaoferowanych dowodów, żaden z dokumentów

nie pozwala na przyjęcie daty początkowej powstania kablowej linii niskiego napięcia, a także i jej przebiegu. Z zeznań uczestnika wynika, iż przy budowie korzystał z energii elektrycznej początkowo użyczonej przez sąsiada, następnie z linii napowietrznej, aby dopiero w 1989 r. podjąć czynności zmierzające do wybudowania na swoim gruncie przyłącza. Brak informacji o dacie oddalenia do użytkowania i rozpoczęcia eksploatacji linii kablowej niskiego napięcia uniemożliwia ustalenie początku biegu terminu zwiedzenia przymiotu, dobrej lub złej wiary, a także i jej przebiegu, zwłaszcza, czy jest ona tożsama z przyłączem wykonanym przez uczestnika na swój koszt na nieruchomości stanowiącej jego własność. Powyższe okoliczności legły u podstaw oddalenia apelacji na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 13§2 kpc.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 520§1 kpc, uznając, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania we własnym zakresie. Na sposób rozstrzygnięcia w tym zakresie wpływ miał charakter sprawy, ale też okoliczność, iż apelacja tylko w części została uwzględniona.